

15. februar 2019

BILAG 2
TIL NOTAT OM NYT ERHVERVSOMRÅDE UD FOR AVEDØRE HOLME – MILJØRETLIG OG
OFFENTLIGRETLIG RAMME

1. Miljøretlig og offentligretlig ramme om projektet

Den overordnede miljøretlige og offentligretlige ramme for projektet tager sit udspring i kommunalfuldmagten og spørgsmålet om, hvilke opgaver kommuner lovligt kan udføre.

Hvis projektet vedtages i en anlægslov, kan der ske fravigelse af den gældende lovlige opgavetildeling til en kommune (eller en kommune, der er medejer af et selskab, der driver anlægget). Uanset dette, giver det mening at have et overblik over, hvad rammen uden en anlægslov vil være. Dette også for, at der i en anlægslov kan tages konkret stilling til eventuelle nødvendige og hensigtsmæssige fravigelser af i øvrigt gældende regler af betydning for projektet.

Den gældende miljøretlige rubricering af projektet er af afgørende betydning for både hvilke opgaver Hvidovre Kommune kan varetage, og hvordan driftsøkonomien i projektet skal skrues sammen. Den miljøretlig organisering af et projekt som den påtænkte jordopfyldning ved Avedøre Holme, kan være af stor betydning for en række forhold, herunder:

- Om kommunen må varetage opgaven (kan eventuelt fraviges i en anlægslov)
- Ejerskab – skal eller må kommunen eje anlægget?
- Driftsøkonomi, herunder prisfastsættelsen
- Miljøgodkendelse eller ej?
- Finansiering
- Anlægsrammer
- Affaldsafgiften

Inden man således kan sammensætte brugbare organisationsmodeller for et projekt som dette, er det derfor helt centralt at få klarlagt den miljøretlige rubricering af anlægget, og dermed kommunens muligheder og begrænsninger i relation til projektet og de driftsøkonomiske implikationer.

Formålet med nærværende bilag er at give et overblik over de forskellige miljøretlige muligheder, der er for at organisere et anlæg som dette, og hvilken betydning dette har for organisationsmulighederne. Dette vil forhåbentlig medvirke til at bevare overblikket ved gennemgangen af de enkelte organisationsmodeller.

Vi har identificeret 4 overordnede miljøretlige rubriceringer, som anlæg kan inddeles i:

- Deponering af forurenede jord (kaldet deponeringsanlæg eller 5.4-anlæg)
- Deponering af lettere forurenede og ren jord (kaldet deponeringsanlæg eller 5.4-anlæg)
- Nyttiggørelse af lettere forurenede og ren jord (kaldet K206-anlæg)
- Landopfyldning med ren jord som bygge- og anlægsprojekt (kaldet restproduktbekendtgørelsen).

Jordopfyldningen vil med fordel kunne ske med en kombination af disse anlægstyper, afhængig af hvilke typer jord, der forventes at tilgå anlægget. Er der flere forskellige typer anlæg, er det imidlertid afgørende, at disse adskilles både forureningsmæssigt, økonomisk og driftsmæssigt, jf. nedenfor pkt. 7.

2. Overordnede konklusioner, vurdering og anbefalinger

	Forurennet jord	Lettere forurennet og ren jord (deponering)	Lettere forurennet og ren jord (nyttiggørelse)	Ren jord (bygge- og anlægsprojekt)	Karteringsanlæg
Regelgrundlag	Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 Deponeringsbekendtgørelsen	Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 Deponeringsbekendtgørelsen	Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5	Restproduktbekendtgørelsen	Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5
Miljøretlig rubricering³	Affaldsdeponering, listepunkt 5.4	Affaldsdeponering, listepunkt 5.4	Affaldsnyttiggørelse, listepunkt K 206	Bygge- og anlægsprojekt	Listepunkt K212
Vurdering af hjemmel	Ja	Ja	Lignende projekter godkendes som K206-anlæg	Kræver afklaring fra Miljøstyrelsen	Ja
Godkendelsesmyndighed	Miljøstyrelsen	Miljøstyrelsen	Hvidovre Kommune Efter praksis ikke myndighedsinhabilitet, men almindelige forvaltningsretlige regler skal følges.	-	Hvidovre Kommune
Kan kommunen varetage opgaven⁴	Ja	Ja	Ja	Kræver afklaring fra Indenrigsministeriet	Ja.
Ejerskabsbe-grænsninger	Kan kun ejes af Hvidovre Kommune	Kan kun ejes af Hvidovre Kommune	Nej	Nej	Nej
Prisfastsættelse⁵	Hvile i sig selv	Hvile i sig selv	Kræver yderligere afklaring, men formentlig markedspris. Dette kan give anledning til problemstilling ift. kommunens deltagelse i projektet.	Markedspris, dvs. udbud og efterspørgsel vil nok føre til, at entreprenører vil kræve penge for at aflevere jord.	-

	Forurennet jord	Lettere forurennet og ren jord (deponering)	Lettere forurennet og ren jord (nyttiggørelse)	Ren jord (bygge- og anlægsprojekt)	Karteringsanlæg
Affaldsafgift ⁶	Nej - forudsat at den jorden er forurennet med en af de typer forureninger, der medfører afgiftsfritagelse	Ja	Forventes ikke, men kræver afklaring med SKAT.	Nej	-
Fordele	<p>Kommunen kan utvivlsomt eje og drive anlæget</p> <p>Ingen affaldsafgift</p> <p>Hvile i sig selv priser, dvs. begrænset økonomisk risiko</p>	<p>Kommunen kan utvivlsomt eje og drive anlæget</p> <p>Hvile i sig selv priser, dvs. begrænset økonomisk risiko</p>	<p>Kommunen er godkendelsesmyndighed</p> <p>Ingen ejerskabsbegrænsninger</p> <p>Private kan drive anlæg på markedsvilkår</p> <p>Formentlig ingen affaldsafgift</p> <p>Lempeligere krav end for deponeringsanlæg</p>	<p>Frie rammer om projektet</p> <p>Ingen affaldsafgift</p>	
Væsentligste udfordringer og ulemper	<p>Dimensionering</p> <p>Lang godkendelsestid</p> <p>Mange krav til håndtering, jf. deponeringsbekendtgørelsen</p> <p>Evt. fordyrende krav fra Miljøstyrelsen.</p> <p>Udfordringer ift. samarbejde med investorer grundet kommunalt</p>	<p>Dimensionering</p> <p>Lang godkendelsestid</p> <p>Mange krav til håndtering, jf. deponeringsbekendtgørelsen.</p> <p>Evt. fordyrende krav fra Miljøstyrelsen.</p> <p>Udfordringer ift. samarbejde med investorer grundet kommunalt</p>	<p>Dimensionering</p> <p>Nyeste praksis (februar 2018) om nyttiggørelsesanlæg medfører en skærpelse i forhold til, hvornår der er tale om nyttiggørelse kontra deponering.</p> <p>Uklarhed om prisfastsættelse i kommunalt regi eller selskab med kommunal deltagelse</p>	<p>Risiko for at der ikke er tilstrækkelig efterspørgsel efter opfyldningskapacitet, da jorden kan anvendes frit</p> <p>Risiko for krav om betaling for jorden at aflevere jorden</p> <p>Uklarhed om kommunens muligheder for at deltage</p>	-

	Forurennet jord	Lettere forurennet og ren jord (deponering)	Lettere forurennet og ren jord (nyttiggørelse)	Ren jord (bygge- og anlægsprojekt)	Karteringsanlæg
	ejerskabskrav og hvile i sig selv priser.	ejerskabskrav og hvile i sig selv priser.	Uklarhed om affaldsafgift	Væsentlige begrænsninger ift. Jordtyper Ikke godkendt modtageanlæg Lånebekendtgørelsen	
Risici	Jordmængder	Jordmængder	Prisfastsættelse	Priser, muligvis stiller markedet krav om betaling for modtagelse af jord	
DLA Pipers anbefaling (alene ud fra juridiske vurderinger)	Anbefales, hvis jordstrømsanalyser støtter dette.	Anbefales ikke. Kan anvendes, hvis der kommer myndighedskrav herom.	Anbefales, hvis jordstrømsanalyser støtter dette.	Anbefales ikke. Kan anvendes, hvis hindringer i andre rubriceringstyper.	-

Hvis projektet vedtages i en anlægslov, vil afklaring af ovenstående forhold for en stor del kunne ske i lovprocessen og i det lovforberedende arbejde. Det er nemlig et krav, at en anlægslov indeholder en præcis og endelig beskrivelse af projektet. Stillingtagen til, hvilken type jord anlægget kan og må modtage samt hvilken håndteringsmetode (deponering, nyttiggørelse, landopfyldning), der skal anvendes, og hvor, bør derfor fastlægges i loven. Ligeledes vil loven skulle fastlægge, hvem der kan varetage opgaven (selskabsform og ejerforhold), og om det skal være muligt at modtage jord fra andre kommuner end Hvidovre. Hvorvidt der skal svares affaldsafgift, kan ligeledes reguleres i en kommende anlægslov.

Anlægsloven vil endvidere kunne gøre det ud for VVM-tilladelse og kan også træde i stedet for de krævede miljøgodkendelser. Der skal tilvejebringes en miljøvurdering (VVM) af projektet inden lovens fremsættelse, hvor også jordhåndteringen samt forureningsgrader af jorden skal miljøvurderes.

Fravigelse af gældende lovgivning i en anlægslov kan naturligvis alene kan ske, hvis der ikke samtidig sker en fravigelse af præceptiv EU-regulering. Relevant EU-regulering skal derfor inddrages i lovarbejdet. Ligeledes skal der ses på udbudsregler og på statsstøtte aspektet, dels i forhold til den private part i et driftsselskab, dels hvis hvile-i-sig-selv princippet skal fraviges.

3. Miljøretlig rubricering

Et anlæg til opfyldning på søterritoriet kan anses som enten forsyningsvirksomhed eller som et bygge- og anlægsprojekt. Oftest vil der være tale om kommunal forsyningsvirksomhed, hvor der fyldes affaldsjord i opfyldningen.

Når en landopfyldning udgør affaldsforsyningsvirksomhed, skal anlæggene miljøgodkendes i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 om (potentielt) forurenende virksomheder. Godkendelsen kan ske som et deponeringsanlæg eller et nyttiggørelsesanlæg.

I forbindelse med vedtagelse af en anlægslov kan loven træde i stedet for miljøgodkendelse(r). Det vil i den forbindelse naturligvis stadigvæk være relevant at tage stilling til, hvilken type anlæg, man ønsker etableret samt hvilken form for disponering af jorden, der forudsættes.

Der er navnlig to forhold, der er afgørende for om et affaldshåndteringsanlæg er et deponeringsanlæg eller et nyttiggørelsesanlæg, nemlig i) om jorden kan anses for at være affald, og ii) om affaldet nyttiggøres eller bortskaffes (deponeres).

Både forurenede og uforurenede jord kan være affald.

Som udgangspunkt er jord, der graves op for at muliggøre større bygge- og anlægsarbejder, affald. Denne formodning bekræftes, hvis bygherren retter henvendelse til kommunen, for at få anvist jorden.

Uforurenet jord, der overdrages direkte af andre bygherrer med henblik på anvendelse i andre byggearbejder, er derimod som udgangspunkt ikke affald, jf. Miljøstyrelsens orientering til kommunerne om ny jordflytningsbekendtgørelse af 8. oktober 2007.

Ved afgørelsen af, om uforurenet jord er affald, lægges vægt på, om der er indgået aftale om genanvendelse forud for opgravningen, og om jorden kun oplagres af affaldsproducenten i et begrænset tidsrum, inden det genanvendes. Det er kommunalbestyrelsen, hvor jorden opgraves, der afgør, om der er tale om affald.

Det er vores vurdering, at en meget væsentlig del af den jord, der skal tilføres jordopfyldningen, vil være at betragte som affald, da det ikke er et produkt, der er opgravet med henblik på etablering af jordopfyldningen.

I relation til begrebet nyttiggørelse er det afgørende, at der er behov for anlægget, der etableres ved jordopfyldning, at jorden erstatter rene materialer, og at jordens forureningsgrad ikke taler imod, at der er tale om nyttiggørelse.

Det er vores vurdering, at en opfyldning med ren eller lettere forurenet jord vil kunne falde under begrebet nyttiggørelse, idet der er et dokumenteret behov for, at der etableres flere erhvervsområder i Hvidovre Kommune, særligt hvis Erhvervsministeriet tiltræder, at der er en særlig planlægningsmæssig begrundelse. Dette er også i tråd med normal praksis for jordopfyldninger med ren og lettere forurenet jord på søterritoriet.

Henset til anlæggets størrelse er det imidlertid ikke givet, at hele anlægget vil kunne etableres som et K 206-anlæg, idet det vil afhænge af, om der foreligger konkret dokumentation for nødvendigheden af etableringen af en jordopfyldning af den pågældende størrelse. Denne

dokumentation må forventes at være til stede, hvis de statslige myndigheder bakker op om projektet og staten etablerer vejnet til realisering af projektet, og hvis jordopfyldningen kommer til at ske i etaper og opfyldes med den jord, der er behov for bliver håndteret.

Anlæg, der skal godkendes som affaldsdeponeringsanlæg (pkt. 5.4-anlæg) skal foruden miljøgodkendelsen overholde deponeringsbekendtgørelsen. Dette medfører bl.a., at det skal kunne dokumenteres, at der er kompetent driftspersonale tilknyttet anlægget, forsvarlige sikkerhedsprocedurer og lignende. Dertil kommer, at der som led i driften stilles krav om, at der tages prøver, kontroller, rapporteringskrav mv. af anlægget.

Med andre ord medfører det forhold, at et anlæg omfattes af deponeringsbekendtgørelsen, at en lang række vilkår og regler vil skulle iagttages. Vilkårene kan også have betydning for, hvornår og hvordan der kan ske udnyttelse af jorden efter opfyldning. I forbindelse med etablering af anlægget via en anlægslov, vil vilkår i stedet kunne fastsættes i anlægsloven.

Hvis ikke en jordopfyldning betragtes som forsyningsvirksomhed, som bruges til håndtering af affald, kan det efter omstændighederne anses som et bygge- og anlægsprojekt. I så fald skal der anvendes jord, der alene er let forurenede, og som frit kan anvendes i henhold til restproduktbekendtgørelsen. Med andre ord skal der anvendes jord, som ikke er undergivet kommunale anvisning af affald. Det er dog ikke helt givet, at restproduktbekendtgørelsen vil kunne anvendes til et anlæg som det, der skal etableres ved Avedøre Holme. Dette vil kræve en afklaring med Miljøstyrelsen.

4. Kommunens mulighed for at varetage opgaven

Affaldshåndtering er som udgangspunkt en kommunal opgave. Affaldshåndtering er en hjemlet kommunal opgave, som en kommune som udgangspunkt kan varetage. Dog kan en kommune som udgangspunkt ikke behandle kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. Denne begrænsning omfatter dog ikke jord.

Kommunale opgaver og virksomhed er som altovervejende udgangspunkt forankret i et lokalitetsprincip, som medfører, at kommunale opgaver skal løses for kommunens egne borgere og virksomheder.

Den påtænkte opfyldning ved Avedøre Holme forventes at have en samlet kapacitet på 24 mio. m³. Til sammenligning kan nævnes, at depotet i Københavns Nordhavn har en kapacitet på ca. 6 mio. m³ forurenede jord og 4 mio. m³ ren jord.

Dertil kommer, at COWI's afbildning af forventede priser for aflevering af jord synes at forudsætte, at der skal tilføres jord fra andre kommuner.

Det lægges derfor til grund, at anlægget vil skulle modtage affaldsjord fra andre kommuner end Hvidovre Kommune.

Der har gennem tiden været uenighed mellem Indenrigsministeriet, Justitsministeriet og Miljøstyrelsen om, hvorvidt miljøbeskyttelseslovens § 49, stk. 2, anses for at indeholde hjemmel til, at kommuner kunne modtage affald fra andre kommuner, og om bestemmelsen dermed udgør en fravigelse af den såkaldte opgaveudførelseslov.

Opgaveudførelsesloven regulerer kommuners muligheder for at varetage opgaver for andre kommuner. Kommuner kan i henhold til loven varetage opgaver for andre kommuner op til en bestemt økonomisk tærskelværdi, og forudsat at opgaverne har været udbudt.

På grund af uenigheden mellem ministerierne, er det helt afgørende, at problemstillingen afklares med de relevante styrelser, der administrerer de relevante regler i miljøbeskyttelsesloven (Energistyrelsen), opgaveudførelsesloven (Erhvervsstyrelsen) og kommunalfuldmagten (Indenrigsministeriet). Dette særligt også i lyset af, at det kommunalretlige udgangspunkt er, at der ikke bevidst må dimensioneres med kontinuerlig overskudskapacitet. Problemstillingen vil kunne iagttages i en anlægslov, hvor der som udgangspunkt kan reguleres om modtagelse af jord fra andre kommuner.

5. Prisfastsættelse

Som udgangspunkt skal kommunale affaldsgebyrer, prissættes ud fra ”hvile i sig selv”- princippet.

Ved ”hvile i sig selv”- princippet forstås, at en virksomheds eller et anlægs udgifter og indtægter skal hvile i sig selv over en årrække.

”Hvile i sig selv”- princippet er udtryk for, at forsyningsvirksomhederne er underlagt et offentligt/kommunalt monopol, hvorfor tarifieringen skal ske på grundlag af de faktiske omkostninger til forsyning.

Det forhold, at der skal modtages affald fra andre kommuner, kan tale for, at ”hvile i sig selv”- princippet fraviges ved modtagelse af jord fra andre kommuner. Således skal kommunal overkapacitet efter kommunalfuldmagten sælges til markedspris. I henhold til miljøbeskyttelsesloven skal deponeringsanlæg imidlertid tarifere efter ”hvile i sig selv princippet” også vedrørende affald, der modtages fra andre kommuner.

På områder, hvor også private ville kunne varetage aktiviteten, er det afgørende, at kommunen ikke påfører private urimelig konkurrence, jf. Miljøstyrelsens rapport fra 1999 om gebyrfastsættelse på affaldsområdet.

Det er derfor uklart, om et K206-anlæg ejet af kommunalt regi eller af et selskab med kommunal deltagelse, skal anses for værende kommunal forsyningsvirksomhed, som skal hvile i sig selv, eller om anlægget vil skulle drives på markedsvilkår.

Anvendes et K 206-anlæg, er der således ikke et kommunalt monopol på etableringen af K 206-anlæg, hvilket kan tale for, at prisen for modtagelsen af jord skal fastsættes til markedsprisen, således at anlægget ikke virker konkurrenceforvridende.

Vi vurderer, at det er mest sandsynligt, at et anlæg vil skulle drives på markedsvilkår, hvilket i sig selv kan medføre, at kommunen må inddrage en privat partner i projektet. Henset til uklarhederne på området, anbefaler vi dog, at prisfastsættelsen afstemmes med Energi-styrelsen.

Såfremt Energistyrelsen måtte finde, at prisfastsættelsen skal ske til markedspris, kan det være vanskeligt for kommunen at udføre aktiviteten i kommunalt regi, eftersom kommuner ikke må drive erhvervsvirksomhed. I så fald, kan der være fordele for kommunen ved at etablere anlægget som en havn, jf. bilag 4, eller lade en privat investor varetage opgaven (dog ikke i et selskab med kommunalt medejerskab).

Koncessioneres projektet til en privat erhvervsdrivende, kan denne fastsætte prisen for aflevering af jord i et K 206-anlæg på markedsvilkår. Det vil således være udbud og efterspørgsel, der begrundes prisfastsættelsen.

6. Affaldsafgift

Jord, som er affald, bliver efter omstændighederne pålagt affaldsafgift, når jorden deponeres.

Affaldsafgiften udgør pt. kr. 475,00 pr. ton, hvilket skal ses i lyset af, at COWI på nuværende tidspunkt har estimeret, at de forventede priser for anlæggets modtagelse af ren såvel som forurenede jord forventes at være ca. kr. 39 pr. ton. Om anlægget bliver afgiftspligtigt, er derfor af afgørende betydning for realisering af et projekt som dette. Bliver det tilførte jord afgiftsbelagt kan de økonomiske forudsætninger falde fra hinanden.

Det kan anføres, at affaldsafgiften ikke er af så stor betydning for projektet, eftersom alle aktører i markedet er underlagt samme vilkår. Det er imidlertid vores anbefaling, at man fokuserer på optimeringen af affaldsafgifter ved dimensionering, opdeling af anlæg mv. Hvis man som led i projektet kan få skabt ny, klar praksis på området, kan det være en fordel for Hvidovre Kommune i forhold til markedet, i

hvert fald i en periode. Modsat, hvis man ikke optimerer på affaldsafgifterne, således at der i større omfang end højest nødvendigt inden for loven skal betales affaldsafgifter, kan projektet opnå ulemper i forhold til markedet.

Affaldsafgiften udløses ved opfyldelsen af to grundlæggende betingelser, der *begge* skal være opfyldt:

Betingelse 1: Der skal være tale om affald og

Betingelse 2: Affaldet skal tilføres en registreringspligtig virksomhed.

Om jord er affald afhænger af den miljøretnlige vurdering heraf. Afgørende er, om indehaveren af affaldet har til hensigt at skille sig af med det. Der henvises til pkt. 3 ovenfor.

Registreringspligtige virksomheder er virksomheder, der modtager affald fra kommunale indsamlings- eller anvisningsordninger.

Hvis der etableres anlæg med forskellige typer jordopfyldning, giver det anledning til at sikre, at de forskellige anlæg behandles skattemæssigt forskelligt.

Det er derfor afgørende, at der sker tilstrækkelig adskillelse af de forskellige anlæg inden for jordopfyldningen, og at der er procedurer som sikrer, at anlægget alene tilføres den type jord, anlægget er miljøgodkendt til at modtage, og som afgiftsgrundlaget er fastsat efter. Sammenblandes afgiftsfritaget affald med anden affald ophører afgiftsfritagelsen. Det gælder også selvom sammenblandingen sker mellem to afgiftsfritagne affaldstyper.

Det kan på grundlag af retspraksis konkluderes, at det er en afgørende forudsætning for afgiftsfritagelse at kunne sikre og dokumentere adskillelsen ved at holde de forskellige anlæg fysisk adskilt samt have klare procedurer for håndteringen af genanvendelsesaffaldet.

Derimod vurderer vi ikke, at der er krav om adskillelse i form af opdeling i P-numre, selskaber eller særskilte matrikelnumre.

Det kan dog ikke helt udelukkes, at SKAT vil pålægge en samlet virksomhed registreringspligt, selvom det er inddelt i forskellige anlæg, der håndterer forskellige typer affald.

Da det er af afgørende driftsøkonomisk betydning for de enkelte anlæg, om der skal svares affaldsavgift, er det vores anbefaling, at der indhentes bindende svar fra SKAT vedrørende den tilstrækkelige adskillelse af forskellige typer anlæg.

I forbindelse med etablering af anlægget via en anlægslov, vil der i den forbindelse ligeledes skulle tages stilling til, om anlægget er registreringspligtigt og om der skal svares affaldsavgift for den modtagne jord.

7. Kombination af forskellige anlægstyper

Ved en opfyldning med både ren, lettere forurenede og forurenede jord, vil projektet kunne inddeles i forskellige underdele. I et sådant tilfælde, vil det være fordelagtigt at tilpasse de enkelte delanlæg til de forskellige ovennævnte godkendelsesregimer.

Dette er navnlig begrundet i, at hvis de forskellige dele af jordopfyldningen drives som en samlet virksomhed eller på en måde, så anlæggene er teknisk og forureningsmæssigt forbundne, vil hele jordopfyldningen skulle opfylde de skærpede krav til et egentligt jorddeponi.

Efter praksis er følgende forhold af betydning for vurderingen af, om anlæg skal anses som én virksomhed eller i øvrigt er teknisk og forureningsmæssigt adskilte:

- Om aktiviteterne er fysisk og driftsmæssigt adskilte, herunder afstanden mellem aktiviteterne, og om der anvendes fælles faciliteter
- Om aktiviteterne er økonomisk adskilte, herunder om de udføres af forskellige selskaber
- Om der er indgået formelle lejeaftaler mellem parterne
- Om der er fælles ansatte
- Om aktiviteterne er beliggende på samme ejendom, og ejerforhold til ejendommene
- Om det rent teknisk og forureningsmæssigt er muligt at adskille de forskellige aktiviteter
- Om der i øvrigt er forhold, der indikerer, at der er tale om én virksomhed eller ét anlæg

Således vil det ved en opdeling i ren, lettere forurenede og forurenede jord, navnlig skulle sikres, at der sker fysisk og driftsmæssig adskillelse. Det gælder eksempelvis i relation til spildevand, støjforurening mv.

Endvidere bør de forskellige driftsenheder have klart adskilt økonomi. Det bør imidlertid være muligt, eftersom en række flere af de foreslåede organisationsmodeller i sagens natur medfører, at der sker virksomhedsadskillelse af anlæggene.

Skal der være fælles ansatte, skal ligeledes der være en klar afgrænsning af, hvor de ansatte er ansat, og klare aftaler om i hvilket omfang de skal arbejde for de forskellige driftsenheder.

Såfremt der er øvrige økonomiske transaktioner mellem de forskellige driftsenheder, skal disse ligeledes tilpasses de særlige omstændigheder, at der skal være adskillelse mellem aktiviteterne.

Der vil således være en række forhold der skal klarlægges, for at sikre at miljøgodkendelserne af anlæggene ikke bliver mere vidtgående end nødvendigt.

Det forudsætter derfor en dialog med Miljøstyrelsen at klarlægge, hvilke tekniske løsningsmuligheder der består ved opdeling af anlægene.

Såfremt Hvidovre Kommune i kommunalt regi ønsker at opfylde med både ren og forurenede jord, vil Miljøstyrelsen formentlig godkende projektet samlet, som et delvist pkt. 5.4 affaldsdeponeringsanlæg og et delvist K 206-affaldsnyttiggørelsesanlæg, således at der sker en samlet vurdering af anlæggets miljømæssige indvirkninger på omgivelserne. Baggrunden herfor er, at en samlet virksomhed skal miljøgodkendes samlet, også selvom der drives forskellige aktiviteter.

Drives renjordsdelen og delen med forurenede jord imidlertid mellem forskellige enheder – eksempelvis ved at renjordsdelen ejes og drives af et OPS eller lignende – vil det være mere nærliggende, at alene et deponeringsanlæg godkendes af Miljøstyrelsen, mens et K 206-anlæg godkendes af Hvidovre Kommune efter de almindelige regler herom.

Fordelingen mellem ren og forurenede jord kan under hensyntagen til definitionerne af nyttiggørelse og deponering ske relativt frit, eftersom der vil være et plangrundlag, der dokumenterer behovet for jordopfyldningen. Derudover skal der ved dimensioneringen tages hensyn til de udtalelser, der indhentes fra Energistyrelsen, Indenrigsministeriet og Erhvervsministeriet om modtagelse af affald fra andre kommuner.

Ved etablering af projektet via en anlægslov vil Miljøstyrelsen være myndighed på miljøvurderingen, der skal udarbejdes inden fremsættelse af lovforslaget (i tæt samarbejde med Hvidovre Kommune). I miljøvurderingen og den efterfølgende anlægslov må det forventes, at rammerne for modtagelse af jordtyper og tekniske løsningsmodeller bliver fastlagt. Ligeledes kan anlægsloven også træde i stedet for de relevante miljøgodkendelser.

København den 15. februar 2019
Kurt Helles Bardeleben